«S'ha de témer, les coses poden tornar a passar»

El Museu d'Història dels Jueus de Girona recorda les víctimes de l'Holocaust amb la presentació del llibre «El Retorn dels Bassat», de Vicenç Villatoro

A l´esquerra, l´escriptor i periodista Vicenç Villatoro, i a la dreta, el publicista Lluís Bassat Coen.

Explica la història que es va escollirel 27 de gener perquè va ser quan les tropes soviètiques van alliberar el camp de concentració i extermini d'Auschwitz [http://www.diaridegirona.cat/tags/auschwitz.html], l'any 1945. D'això n'ha fet ara 73 anys, però el temps no ha esborrat ni esborrarà mai aquesta tragèdia en la memòria col·lectiva.

ElMuseu d'Història dels Jueus de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/museu-d-historia-dels-jueus.html], al carrer de la Força, al Call, va organitzar ahir al matí un acte en memòria de les víctimes de l'Holocaust i de prevenció de crims contra la humanitat. L'esdeveniment es va inaugurar amb una encesa d'espelmes, ja que la llum és un símbol molt representatiu del poble hebreu. Es va fer el silenci i la pau. Tot seguit, els assistents van passar al pati interior del Museu. Els esperaven l'escriptor i periodista Vicenç Villatoro i, al seu costat, el gran publicista d'origen sefarditaLluís Bassat. Asseguts un al costat de l'altre impartirien al públic una presentació d'un llibre, molt disfressada de classe d'història. O de tardes al foc amb anècdotes de l'avi.

Totes les cadires estaven ocupades i hi havia força gent recolzada a les parets del pati i asseguda a les escales. Els nens, sobre la falda dels pares. Tots escoltaven atentament la presentació d' El retorn dels Bassat, de Villatoro, un híbrid entre literatura i realitat que descriu l'arribada d'aquesta família jueva a Espanya.

Lluís Bassat ahir obria les seves memòries davant d'un públic molt disposat a reflexionar.«Els meus avis vivien a Barcelona quan el meu pare, el seu fill, va anar a Alemanya a estudiar a la universitat. L'any 1933, el meu pare va enviar una carta al meu avi alertant-lo que al país estava havent-hi un moviment, anomenat nazisme, que no li agradava gens. Ràpidament el meu avi li va dir que tornés a Barcelona».

Lluís Bassat, que a la Barcelona dels 40 aixecaria menys sospites anomenant-se Lluís que Samuel -seguint la tradició sefardita-, va confessar que ell mai no s'havia amagat a Espanya de ser jueu, però el seu pare sí. «El meu pare un dia em va dir: 'Els jueus alemanys pessimistes van sobreviure a Nova York, els optimistes van morir a les càmeres de gas'».

A partir d'aquesta premissa, els ponents van voler fer incís que el missatge de l'acte, per a ells, era el d'estar alerta. «És bo ser recelós i pensar que les coses poden tornar a passar. S'ha de ser optimista i creure en la humanitat. Però s'ha de témer», va apuntar Villatoro.

Una de les organitzadores de l'acte va convidar els participants a veure una exposició temporal del Museu, Diàspores jueves, camins europeus,que hi romandrà fins al quatre de novembre: «La nostra responsabilitat ha de seguir tan ferma com sempre».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2018/01/29/sha-temer-coses-tornar-passar/892794.html?utm_source=rss